

بعد از مرگ
مادرش گفته
بود آخرین باری
که مادر مرا دیدم
توفیق داد و کف
پایش را بوسیدم.
در حالی که اشک
روی چشמהایش
بود ادامه داد:
نمی دانستم
دیگر این پاهای
خسته را نمی بینم
که فرصت
بوسیدن شان را
داشته باشم.

عملی ببخشد؟ کدام هدف، دور هم جمع شان کرده و چه کسی قادر است آنان را در کنار هم برای یک هدف مشترک برز ماند؟ نه تنها آنان که علت جدال بر سر بوکمال را نفت می دانند بلکه حتی آنهایی که تشیع حسینی و زینبی را به یک ایدئولوژی سیاسی فرو می کاهند، به خطا رفته اند. رزمنده فاطمی و زینبی از افغانستان و پاکستان می آید تا برای نفت بوکمال بجنگد؟ نه؛ کافر همه را به کیش خود پندارد.

هر چند حتی کفار آمریکایی تجهیز کننده داعش هم می دانند که برای تضمین امنیت اسرائیل در منطقه حضور یافته اند و البته کنترل اراضی نفت خیز هم نقش مهمی در این ضمانت دارد. داستان از این قرار است که تا ظلم هست، مبارزه هست و تا مبارزه هست ما هستیم. دشمنان سردار بیش از دوستانش فهمیدند او تجلی وحدت بخشیدن به منطقه برای مبارزه با ظلم است.

البوکمال
قدم ایرانیة علی طریق المتوسط

روایت ۴ جاده نفت

اواخر اکتبر ۲۰۱۷

تقاضای عکس یادگاری، عوالمش را به هم می زند اما نه نمی گوید؛ خصوصاً وقتی گوشه ای در دشت چمباتمه زده باشد و غرق در افق باشد، بیشتر می چسبد که کسی از روی شیطنیت یا رفاقت، با دوربین یا اصلاً حتی بی دوربین برود نزدیک و بگوید، حاجی افتخار عکس یادگاری می دید؟ البته آن قدرها هم مظلوم نیست. بالاخره چندباری هم

دیگر این شبکه از نیویورک، این تحلیل را تایید می کند.

شاید کارشناسان راشاتودی به دلیلی دچار خطای محاسباتی شده باشد که هنوز روزهای دست دادن نیروهای ارتش عراق از مرز غربی این کشور با نیروهای سوری و متحدانش در شرق مرز سوریه را ندیده اند. هنوز مانده تا فهم علت استراتژیک بودن بوکمال در میان کارشناسان غربی شکل بگیرد و از «نفت خیزی» به «دروازه ای رو به قدس» ارتقا پیدا کند.

حالا سه سال پس از فتح بوکمال و یک سال پس از شهادت حاج قاسم، ویدئوی «عنب بلدی»، روزنامه سوری همسو با رسانه های غربی با تصاویر سردار شروع می شود و او را در حال زیارت مقبره حضرت زینب (س) نشان می دهد تا بگوید ایران به بوکمال آمده است تا بماند و برای این کار، طرحی جامع از اقدامات فرهنگی و اجتماعی برای مردمی در نظر گرفته است که روزی کودکان شان را برای پوشش انتحاری های داعش به حراج می گذاشتند.

اگر آن طور که این ویدئو می گوید هدف از فتح بوکمال، باز کردن جاده ای از تهران و سپس بغداد به سمت دمشق و بعد از آن فلسطین باشد، یعنی رویای ملت های منطقه برای پاک کردن جرثومه اسرائیل، نیازمند نقش آفرینی خودشان است. حالا بگو کدام نیرو موفق شده است این اقوام و ملت های گوناگون را کنار هم جمع کند و عبارت «محور مقاومت» را تحقق